

Ліси у ряст убралися барвисто,
Дощами квітень рясно відшумів.
Під молоді перегуки громів
Зійшов на землю травень урочисто.

Зело відчуло ласку і тепло,
У рідні гнізда птиці повернулись.
І небеса блакиттю захлинулись,
І цвітом виднокола замело.

Мов корабель, пливе у нім село,
І яре сонце плаває без весел.
І я стрічаю ще одну із весен,
А їх у мене п'ятдесят було.

Дивлюсь, як вітер пестить віти й квіти,
І думаю: яке це щастя жити.
